

כגפן פוריה

עלון להפצת תורה ויהדות

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה

פְּרֻשֶׁת שְׁלַח

כה' סיון תשפ"ה

הפטרה: וישלח יהושע

יציאת השבת:

20:35

ירושלים: 20:31

מברכים ראש חודש תמוז שיחול בימים חמישי ושישי

המולד בליל חמישי 21:58 4 חלקים

יציאת שבת ר"ת: 21:18

גיליון 919

מניסת השבת:

19:21

ירושלים: 19:13

תְּפִלָּה אֲשָׁא!

הרב עמוס שושן - רב ישובי רכס פוריה

משה קורא להושע בן נון שאמור להיות מן התרים את הארץ, משה את שמו ליהושע ומתפלל עליו: "יה יושעך מעצת מרגלים". התפילה הופכת להיות חלק משמו של יהושע. ואולם יש לשאול: אם משה חושש משליחת הנשיאים מדוע הוא שולח אותם? והרי הוא אומר ליהושע: "יה יושעך מעצת מרגלים", הרי שידע שנהגו כמרגלים, ואם כן היה עליו להתנגד לשולחם? ועוד, מדוע משה מתפלל רק על יהושע? למה לא על כלב בן יפונה? מדוע הוא לא מתפלל על כל הנשיאים? ולכאורה יהושע נאמן ביתו היה היחידי שאינו זקוק לתפילה שמא יחסא, ומדוע משה מתפלל דווקא על יהושע?

נראה כי ההסבר לכל השאלות הללו נעוץ בהבנה כי משה חשש מיהושע בלבד שיוציא דיבת הארץ רעה! הכיצד? יהושע היה קשור למשה בכל נימי נפשו, "ויהושע נער לא ימיש מתוך האההל". יהושע ידע כי משה רבנו שהנהיג את עם ישראל בצאתו ממצרים לא יכניס אותם לארץ אלא יהושע עצמו. ולפיכך חשש משה שיהושע מתוך אהבתו אליו ינסה לדחות כמה שיותר את הכניסה לארץ, בבחינת 'אהבה מקלקלת את השורה'!

זו הסיבה בגינה מתפלל משה על יהושע בלבד ולא על יתר השלוחים, משה לא חשב שדוקא הם יוציאו דיבת הארץ רעה. הסבר זה מדויק גם מלשונו של רש"י: "יה יושעך מעצת מרגלים". מעצת המרגלים לא נאמר, אלא מעצת מרגלים. מכאן שלא ידע משה כי יפכו אלה למרגלים המחפשים לראות את נקודות החולשה בארץ, אלא יחפשו את הדברים הטובים כתייר, וכדברי ה' "שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען". אכן תפילתו של משה נענתה ויהושע ניצל מעצת מרגלים, אך דוקא השליחים האחרים, 'שבאותה שעה כשרים היו', נהגו כמרגלים והוציאו דיבת הארץ.

בהוצאת מכון "שערי תורה": פוריה־נוה עובד ד.ג. גליל תחתון 15210

שערי תורה וחסד ע"ר * כולל אברכים * שיעורי תורה * פרסומים תורניים * גמ"ח עזרה לנזקקים * הדפסה: דפוס כנרת. עריכה: צ. שוורץ. היה שותף. להעברת תרומות: בנק המזרחי סניף טבריא מספר חשבון: 123459

שַׁבַּת הָאָרֶץ הַטְּבָה

השבת אנו קוראים על המרגלים אשר הוציאו דיבת הארץ רעה ועל עונשם המור, והעונש שנגזר לדורות. דוקא בשבת זו אנו נדרשים לעסוק בשבחה של ארץ ישראל, על אף שארץ ישראל נקנית ביסורים.

ארץ אשר... עיני ה' אלהיך בה

אנו קוראים בתורה על שבחה של הארץ (דברים יא, ח-יח): "ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים: ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלקים אחרים והשתחוויתם להם: וחרה אף ה' בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר ה' נותן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם:"

ופירשו בילקוט שמעוני (דברים פרק יא): "לא כארץ מצרים היא. ארץ מצרים שותה מימיה, ארץ ישראל שותה מי גשמים. ארץ ישראל שותה נמוך וגבוה, ארץ מצרים נמוך שותה גבוה אינו שותה. ארץ מצרים גלוי שותה שאינו גלוי אינו שותה, ארץ ישראל שותה גלוי ושאינו גלוי. ארץ ישראל שותה בכל יום ונזרעת בכל יום, ארץ מצרים אינה נזרעת אם אינו עמל בה בפסל וקדרום ונווד שנת עיניו עליה ואם לאו אין לו בה כלום, וארץ ישראל אינה כן אלא הן ישנים על מטותיהן והקב"ה מוריד להם גשמים. משל למלך שהיה מהלך בדרך ראה בן טובים מהלך אחריו מהלך אחריו ומסר לו עבד אחד לשמשו, שוב ראה בן טובים אחד מעוהן ומפונק ועסוק בפעולה ומכירו לו ולאבותיו אמר גזרה שאין אתה עושה בידך ואני מאכילך. כך כל הארצות ניתנו להן שמשים לשמשו, מצרים שותה מן הנילוס, בבל שותה מן נהר יובל, אבל א"י אינה כן אלא הן ישנים על מטותיהם והקב"ה מוריד להן גשמים, ללמודך שלא כמדת בשר ודם מדת הקב"ה, בשר ודם קונה לו עבד שיהא זן ומפרנס אותו, אבל מי שאמר והיה העולם קונה לו עבד שיהא הוא זן ומפרנס אותו."

רבינו בחיי פירש שם: "ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה תמיד – על דרך הפשט עיקר השגחתו בארץ ההיא, כי בודאי כל הארצות הוא דורש, אבל העניין כי עקר הדרישה וההשגחה שם ומשם מתפשטת לשאר הארצות, כעניין הלב באדם שהוא נתון באמצע הגוף שהוא עקר החיות ומשם החיות מתפשטת לשאר האברים. ובא הכתוב ללמדנו שאין ארץ ישראל נתונה תחת ממשלת הכוכבים והמזלות כשאר הארצות, ואינה נמסרת לדרישת אלוקי מעלה כשאר האקלימים, אבל הקב"ה בעצמו ובכבודו דורש אותה תמיד, לא מנה עליה משאר הכוחות שוטר ומושל, וזהו שאמר דוד ע"ה על ארץ ישראל: כל מעיני בך, באורו עקר השגחתי ועיוני אינו אלא בך, כי משם יתפשט לשאר העולם:"

פירות ארץ ישראל

על יחודם של פירות ארץ ישראל מובא (ספרי פרשת עקב): "מה צבי זה קל ברגליו מכל בהמה וחיה כד פירות א"י קלים לבוא מכל פירות של שאר ארצות. ד"א מה צבי זה כשאתה מפשיטו אין עורו מחזיק את בשרו כד א"י אינה מחזקת פירותיה בשעה שישאל עושים את התורה. ומה צבי זה קל לאכל מכל בהמה וחיה כד פירות א"י קלים לאכול מן הארצות או קלים לא יהיו שמנים ת"ל 'ארץ זבת חלב ודבש', שמנים כחלב ומתוקים כדבש".

חשיבות תורתה של הארץ

בתלמוד (מסכת ברכות דף סג, א): "אמר רב ספרא רבי אבהו היה מספר: כשירד חנינא בן אחי רבי יהושע לגולה היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוצה לארץ שגרו אחריו שני תלמידי חכמים רבי יוסי בן כיפר ובן בנו של זכריה בן קבוטל כיון שראה אותם אמר להם למה באתם אמרו ליה ללמוד תורה באנו. הכריז עליהם אנשים הללו גדולי הדור הם ואבותיהם שמשו בבית המקדש כאותה ששינינו זכריה בן קבוטל ואמר הרבה פעמים קריתי לפניו בספר דניאל. התחיל הוא מטמא והם מטהרים הוא אוסר והם מתירים.

הכריז עליהם אנשים הללו של שווא הם של תהו הם אמרו לו כבר בניית ואי אתה יכול לסתור כבר גדרת ואי אתה יכול לפרוץ אמר להם מפני מה אני מטמא ואתם מטהרים אני אוסר ואתם מתירים? אמרו לו מפני שאתה מעבר שנים וקובע חדשים בחוץ לארץ. אמר להם והלא עקיבא בן יוסף היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוץ לארץ? אמרו לו הנח רבי עקיבא שלא הניח כמותו בארץ ישראל. אמר להם אף אני לא הנחתי כמותי בארץ ישראל. אמרו לו: גדיים שהנחת נעשו תישים בעלי קרנים והם שגרנו אצלך.

וכן אמרו לנו, לכו ואמרו לו בשמנו: אם שומע מוטב ואם לאו יהא ואמרו לאחינו שבגולה אם שומעין מוטב ואם לאו, יעלו להר אחיה יבנה מזבח חניניה ינגן בכנור ויכפרו כולם ויאמרו אין להם חלק בא-להי ישראל. מיד געו כל העם בבכיה ואמרו חס ושלום יש לנו חלק בא-להי ישראל. וכל כך למה? משום שנאמר: 'כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים'."

נבואה רק בארץ ישראל או בעבורה

אין נבואה בחוץ לארץ וכמובא במכילתא פרשת בא בהקדמה: "תדע שאין השכינה נגלית בחוצה לארץ שנאמר על יונה 'ויקם יונה לברוח תרשישה וגו' וכי מלפני ה' הוא בורח". והלא כבר נאמר תהלים קל"ט "אנא אלך מרוחק וגו' אם אסק שמים שם אתה וגו' אשא כנפי שחר גם שם ידך תנחני". וכן נבוא זכריה 'עיני ה' המה משוטטות בכל הארץ'. ובמשלי ט"ו "בכל מקום עיני ה' צופות רעים וטובים אם יחתרו בשאול אם יחבאו בראש הכרמל אם ילכו בשבי". וכן באיוב ל"ד "אין חשך ואין צלמות". אלא אמר יונה אלך בחוצה לארץ מקום שאין השכינה שורה ונגלית שהגויים קרובים לתשובה הן, שלא לחייב את ישראל. משל לעבד כהן שברח מרבו אמר אלך לבית הקברות מקום שאין רבי יכול לבא אחרי אמר לו רבו יש לי כיוצא בך. כך אמר יונה אלך לי בחוצה לארץ מקום שאין השכינה נגלית, שהגויים קרובין לתשובה הן שלא לחייב את ישראל. אמר לו הקב"ה יש לי שלוחין כיוצא בך שנאמר "וה' הטיל רוח גדולה אל הים".

מהלכות מצוות ציצית

- א. שקולה מצות ציצית כנגד כל המצוות כולן, שנאמר: "וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה' ועשיתם אותם". גדול עונש המבטל מצות ציצית, ועליו נאמר לאחוז בכנפות הארץ. והזהיר במצות ציצית זוכה ורואה פני שכינה.
- ב. אף שמעיקר הדין אין חיוב כל כך ללבוש טלית קטן כל היום, מכל מקום ראוי ונכון מאד להשתדל לקיים מצות ציצית, וללבוש טלית קטן במשך כל היום. שהיא מצוה יקרה וחשובה עד מאד, ששקולה כנגד כל המצוות. וכן מצוה לחנך גם את הקטנים מגיל שש במצוה יקרה זו, ולהלבישם טלית קטן תחת בגדיהם. ומכל מקום מי שאין לו ציצית אין צריך לחזור על הפתחים כדי שיהיו לו מעות לקנות טלית. ואם אין ידו משגת לקנות ציצית ותפילין, יקנה תפילין, אבל אם מוצא תפילין בשאלה, יקנה ציצית.
- ג. נכון לקנות טלית נאה משום זה אלי ואנוהו, התנאה לפניו במצוות. אך לא יעכב את המצוה בעבור זה. וכן עיר שאין בה ספר תורה, ויש שם סופר שיודע לכתוב, אבל אינו יודע לכתוב יפה כמו סופר אחר, שלא יבוא בקרוב, מוטב שיכתוב אותו המצוי מיד. וכן אין להמתין להתעטף בציצית עד שבת לכבוד שבת.
- ד. מצוה לאחוז הציציות בידו השמאלית כנגד לבו בשעת קריאת שמע, רמז לדבר: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך. יש האוחזים בידיהם את כל ד' הכנפות, ומנהיגו לאחוז בשתי הציציות שלפניו בלבד. נהגו לאחוז הציציות שלפניו באמירת ברוך שאמר, ומנשקים הציציות בגמר הברכה.
- ה. טוב להסתכל בציצית בשעת עטיפה כשמברך. וטוב שיצייר במחשבתו כאילו יש בהם חוט מראה תכלת, שהוא דומה לרקיע. וראוי להסתכל בציצית בכל איזה זמן, כי יש בזה תועלת לאדם שלא יבוא לידי חטא. יש נוהגים להסתכל בציציות כשמגיעים לוראיתם אותו וליתן אותם על העינים, ומנהג יפה הוא לחיוב מצוה. ויש שמנשקים הציציות בכל פעם שמזכירים ציצית. כשמסתכל בציצית מסתכל בשני ציציות שלפניו שיש בהם עשרה קשרים, רמז להויות, וגם יש בהם ט"ז חוטים ועשרה קשרים עולה כ"ו כשם הוי"ה.
- ו. סומא, יש לו לאחוז את הציציות בשעת קריאת שמע כפיקח לכל דבר, ועל פי הקבלה גם הוא ינשק את הציציות כשאומר וראיתם אותו, ויעביר הציציות על עיניו. נכון שלא להניח הטלית בלא קיפול בלילה. וטוב שכל אחד יקפל הטלית בידו, ולא יתנונו לאחר לקפלו, דקשה למזל.
- ז. מעיקר הדין מותר לקפל את הטלית באמצע שאומר עלינו לשבח, או בעת שאומרים קדיש, ובלבד שנותן לבו לענות אמן ויהא שמיה רבא. ואם יש לחוש שלא יענה אמן, נכון שלא יקפל בטלית באמצע ששומע קדיש.
- ח. כשמסיר מעצמו את הטלית אחר התפלה, טוב שיסירנה ביד שמאל שהיא יד כהה, להראות שקשה עליו פרידתו. וכן ינהג כשמסיר מעליו התפילין, ולא יסיר הטלית כי אם לאחר חליצת התפילין, ונכון להמתין עד אחר עלינו לשבח.

לעילוי נשמת אמו"ר רבי יצחק שושן זצ"ל - נלב"ע יב' תמוז תשע"ז

למעוניינים להשתתף בהוצאת עלון זה נא לפנות לדוד: 0537788483

עלון זה מוקדש:

לדפנות: ציפורה ודושע לוי. שרה בת שמוחה. עזר בן עישה. תקוה בת עזיהו. אלגרה בת גאן. אסנת בת זהבה. מול בת עזילה. אברהם בן רחל. רחמים בן סולמנה. רחאל בן אביגיל. אילנה בת סלחה. ישי ורחל לוי. חנה בת זוידה. עזר בן רחל. מיטל מוריה אדרי. יוסף בן מיכל. דוד ביטון הי"ד. להחיות נעדריו צה"ל ושבויו ובתם: הדר גולדין, גיא חבר, רון ארד, יהודה כץ. וכל החטופים והשבויים בעזה!

לעילוי נשמת: הגר"ע יוסף. הגר"מ אליהו. רבי מסעוד מלול. רבי יעקב שושן. יצחק דרעי. מקסים חיים דרעי. נדיר חנום. ישראל אברהם נתן. אורן מועלם. דוד חזסברג. מירי פולק. עמוס דמרי. אסתר בת תורא. אליזה בת פריחה. אריה בן שמעון. ציונה בת דוד. יצחק ולאה אסטרנו. עזיה עמוס. חיה רחל לוי. בנימין יהודה. נדירה שמעון. אסתר אלקובי. אברהם בן שמואל אלעזר. לאור רחמים. דבורה ואילן מועלם. מיטל ועקמן. אורי ופני. אליה שדר. יצחק פנחס. יצחק וטובה אילוז. אורי יצחק אילוז הי"ד. סין אורי יעקב שושן הי"ד. ולע"נ הנספים בשואה ובתם: אלכסנדר שגדור, שושנה רוזה, רפאל פריצי, וציציליה צילה לבית משפחת ציטרון הי"ד. אברהם ולאה ציטרון ז"ל.

למעוניינים להשתתף בהוצאת עלון זה נא לפנות לדוד: 0537788483

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה